

Karácsonyi vigíliás ünnepség

Bevonulás: a pap és a segédkezők bevonulnak a templomba. Egyik segédkező viszi a kis Jézus szobrát és elhelyezi a jászolba. A pap elfoglalja helyét. Ezalatt a kar éneklei az *Adeste fideles* kezdetű éneket, amelynek visszatérő válaszát mindnyájan közösen énekeljük: **Venite adoremus...**

Ad- es- te, fi- de- les, læ- ti, tri- umphantes: Ve- ni- te, ve- ni- te in Beth- le- em: Na- tum vi- de- te Regem an- ge- lo- rum: Ve- ni- te, a- do- remus. Ve- ni- te ado- remus. Ve- ni- te, ado- re- mus Do- mi- num.

2. En grege relicto, humiles ad cunas vocati pastores *approperant*:

/: Et nos ovanti gradu festinamus: **Venite... :/**

3. Æterni Parentis splendorem æternum velatum sub *carne videbimus*:

/: Deum infantem, pannis involutum: **Venite... :/**

4. Pro nobis egenum et fœno cubantem piis foveamus *amplexibus*:

/: Sic nos amantem quis non redamaret? **Venite... :/**

Imádságra hívás

(keresztet rajzolunk az ajkunkra a hívvelykujjunkkal)

Pap: Nyisd meg, Uram ajkamat! Mind: Hogy dicséretedet hirdesse szavam!

Invit.
IV.

Hri- stus na- tus est no- bis: * Ve- ní- te, ad- o-ré- mus. Ve-ní-te. pag. XXXIII

Krisztus Jézus született örvendezzünk, néki öröme-eket zengedez-zünk,

Dávidnak vé-ré- ből, tiszta szűz méhé- ből szü-le-tett Krisztus né- künk.

2. A szüzesség liljoma kivirágzott, s megtermé a mennyei szép virágot.
A kegyes Jézuska minekünk meghozta születvén, a váltságot!

Jöjjetek, örvendjünk az Úrnak, és ujjongjunk üdvünk Istenének: Lépjünk színe elé vallomással, és zsoltárokkal ujjongunk neki! *Ÿ*. Mert az Úr nagy Isten, és minden istenek fölötti nagy Király, mert nem veti meg népét az Úr. Mert a föld minden határa az ő kezében van és övé a hegyek minden orma. *Ÿ*. Mert övé a tenger, az ő műve, a szárazföld alapjait az ő kezei vetették meg.

Jöjjetek, boruljunk le, hódoljunk Istenünk előtt, hulljunk térdre Urunk, Alkotónk előtt, mert ő a mi Istenünk, mi meg háza népe és kezének nyája. *Ÿ*.

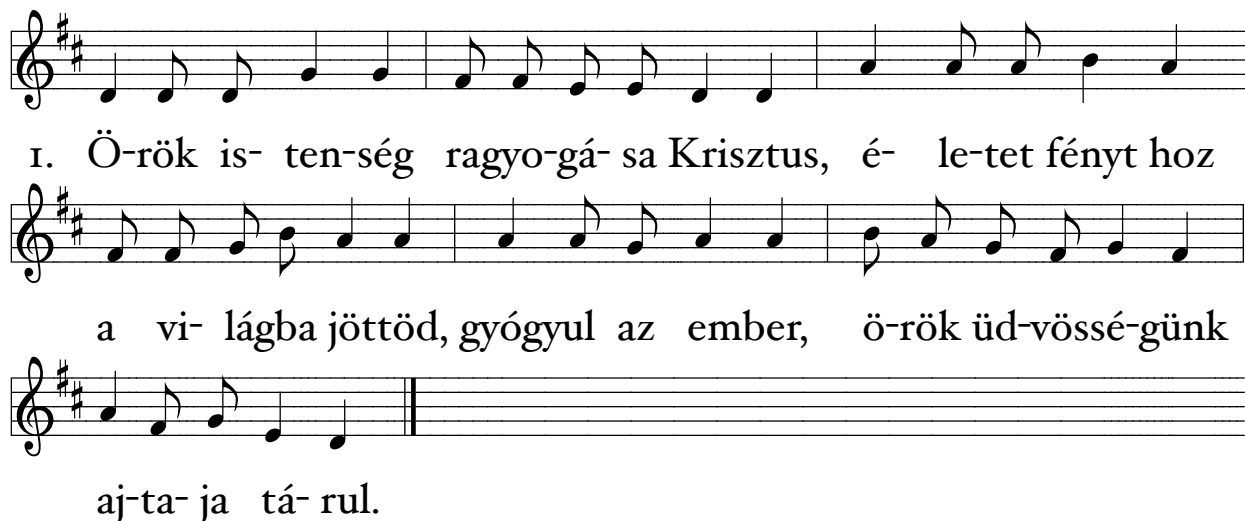
Ma, bár meghallanátok az ő hangját: „Ne keményítsétek meg szíveteket, mint Meribánál, Massza napján a pusztában, ahol atyáitok megkísértettek engem, és próbára tettek, bár látták számos csodámat. *Ÿ*. Negyven évig terhemre volt ez a nemzedék, azt mondtam: Ez a nép tévelygő szívű. Nem ismerték meg utaimat, ezért megesküdtem haragomban: Nyugalmam helyére nem juthatnak el!” Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek, miképpen kezdetben, most és mindörökké. Ámen.

Venite, exultemus Domino, iubilemus Deo salutari nostro: *præoccupemus faciem eius in confessione, et in psalmis iubilemus ei. Ÿ. Quoniam Deus magnus Dominus, et Rex magnus super omnes deos: quoniam non repellat Dominus plebem suam: quia in manu eius sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipse conspicit. Ÿ. Quoniam ipse est mare, et ipse fecit illud, et aridam fundaverunt manus eius: Venite, adoremus, et procidamus ante Deum: ploremus coram Domino, qui fecit nos, quia ipse Dominus Deus noster; nos autem populus eius et oves pascuæ eius. Ÿ.*

Hodie, si vocem eius audieritis, *nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt et viderunt opera mea. Ÿ. Quadraginta annis proximus fui generationi huic, et dixi: semper hi errant corde. Ipsi vero non cognoverunt vias meas: quibus iuravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.*

Gloria Patri, et filio, et Spiritui sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

*Ant. Christus natus... Ezt követően a kar énekli az Ez öröm napja kezdetű kánont.
Majd az ünnep himnusza következik:*

1. Ö-rök is- ten-ség ragyo-gá- sa Krisztus, é- le- tet fényt hoz
a vi- lágba jöttöd, gyógyul az ember, ö-rök üd-vössé-günk
aj- ta- ja tá- rul.

Kórus: 2. Angyali kórus dalolása hallik,
himnuszuk hangja új korokat hirdet:

Jó Atyánk, néked odafenn dicsőség, s béke a földön.

Mind: 3. Kisdedként fekszel, Ura a világnak,
tisza gyümölcse makulátlan méhnek,

Krisztus, a győztes szeretet hatalmát hozd le a földre.

Kórus: 4. Otthonunk ég lett, születésed adta,
testet öltöttél: közülünk egy lettél.

Újítsd meg szívünk, szeretettel láncold újra magadhoz.

Mind: 5. Lásd közösségünk dala ujjongással

angyalok boldog örömeiben részt vesz,

az Atyát, téged s a Szeretet Lelkét áldva dicséri. Ámen.

A zsoltározás következik. A vastagon szedett szövegrészt a hívek éneklik.

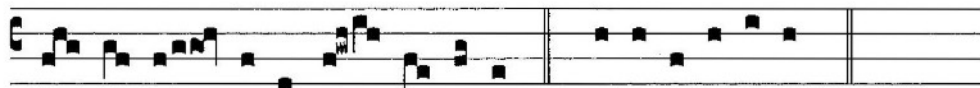
2. zsoltár, 8. tónus

1.Ant.
VIII.c

D

O-mi- nus* di- xit ad me: Fí- li- us me- us es tu,

e- go hó- di- e gé- nū- i te. E U O U A E.

Miért zúgnak a nemzetek, *

miért szőnek hiú terveket a népek?

**Fölkelnek a föld királyai, † összeesküsznek nagyjai *
az Úr ellen és Fölkentje ellen:**

„Bilincüket törjük le *magunkról*, * igájukat rázzuk le nyakunkról!”

**A Mennybenlakó csak mosolyog rajtuk, *
az Úr kineveti őket.**

De haragjában egyszer majd rájuk *rivall*, * dörgő szava rémületbe *ejti* őket:

**„Királyommá magam tettem őt *
szent hegyemen, a Sión hegyén!”**

Az Úr végzését hirdetem: † ő szólt hozzám: „Fiam vagy *nekem*, *
ma adtam *neked* életet.

**Csak kérd, és örökségül neked adom a népeket, *
tulajdonod lesz a föld minden határa.**

Vasvesszővel verheted *őket*, * és mint a cserépedényt, összetörheted.”

**Nos, királyok, bölcsek legyetek, *
ti, föld bírái értsetek belőle:**

Szolgáljatok az Urnak félelemmel, * remegő szívetek *ujjongjon* előtte!

**Csókoljátok lábát rettegéssel, †
hogy haragjától el ne *vesszetek*, *
ha egyszer haragja *lánggra* lobban.**

Üdv és boldogság *azoknak*, * akik oltalmában *bízva* élnek!

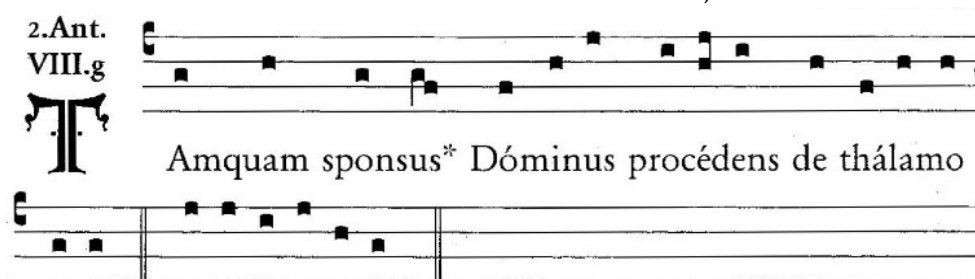
**Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *
és a Szentléleknek,**

miképpen *kezdetben* * most és mindörökké, ámen.

Antifóna

18 A. zsoltár, 8. tónus

2.Ant.
VIII.g

Amquam sponsus* Dóminus procédens de thálamo

su-o. E U O U A E.

Isten dicsőségét hirdetik az *egyek*, * kezének művéről *vall* a mennybolt.

**A nappalok ezt zengik egymásnak, *
erre oktatja *éj* az éjszakát.**

Nem olyan hang ez, nem olyan *beszéd*, * hogy meg ne *értenéd* szavát.

Minden földre elhat *szózatuk*, *

a földkerekség végéig eljut igéjük.

Az égen vert Isten sátort a napnak, † és az, mint nászházból kilépő vőlegény, *
mint ujjongó dalia fut neki útjának.

**Az ég egyik pereméről indul, †
és másik széléig ér a pályája: *
tüze elől rejtőzni nem lehet.**

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak * és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben *
most és mindörökké, ámen.

Antifóna

44. zsoltár, 1. tónus

3.Ant.
I.a

If-fú-sa est grá-ti- a* in lábi- is tu-is: pro-pté-re- a be-
ne-dí-xit te De-us in æ-tér-num. E U O U A E.

Szívemből ünnepi ének árad, † dalomat a királynak zengem, *
nyelvem gyors, mint a gyorsíró vesszeje.

**Szebb vagy, mint akárki az emberek fiai közül, †
kedvesség ömlik el ajkadon, *
mert Istened örökre megáldott téged.**

Kösd fel derekadra kardodat, te bátor harcos, *
és fényes díszruhádban arass diadalt!

**Szállj síkra az igazságért, hűségért, jóságért, *
és ijadon a húrt feszítse erős jobbod!**

Nyílvessződ halálos éles, † népeket taszít lábad elé, *
és a király ellenségeinek szívébe talál.

**Trónod, Isten, áll örökkön-örökké, *
kormánypálcád az igazság jogara.**

Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, † ezért kent föl Isten, a te Istened, *
az öröm olajával társaid közül.

**Ruhád fahéjtól, áloétól és mirhától illatos, *
elefántcsont palotákból örömdre hárfa zendül.**

Kedveseid között királylányok is lesznek, *
királynő áll a jobbodon Ofir aranyával ékesítve.

Hallgass rám, leányom, és figyelj, †

hajlítsd füledet szavamra, *
felejtsd el népedet és atyád házáat!

Elbűvölte a királyt szépséged, * urad ő, jöjj, és hódolj előtte.

Tirusz leánya ajándékokkal siet hozzád, *
a nép gazdagjai arcod fényét keresik.

Belül a királylány csupa szépség, * arannyal van átszőve ruhája.

Színpompás ruhában vezetik a királyhoz, *
szüzek követik, és barátnői kísérik útján.

Hangos örömujjongás között vonulnak, * bevonulnak a királyi palotába.

Atyáid helyett fiaid lesznek, *
az egész földön fejedelmekké teszed őket.

Én pedig nevedet mindenkor hirdetem, * nemzedékek végtelen során,

hogymagasztaljanak téged a népek is *
századokon át, örökkön-örökké!

Dicsőség az Atyának, a Fiúnak *

és a Szentléleknek,

miképpen kezdetben *
most és mindörökké, ámen.

Antifóna

V. Az Ige testté lett, alleluja,

F. És közöttünk élt, alleluja.

Izajás próféta könyvéből

Ezt mondja az Úr:

Vessző kel majd Izáj törzsökéből, és hajtás sarjad gyökeréből. Az Úr Lelke nyugszik rajta: a bölcsesség és az értelem lelke; a tanács és az erősség lelke; a tudás és a jámborság lelke, s eltölti őt az Úr félelmének lelke.

Nem aszerint ítéld majd, amit a szem lát, s nem aszerint ítélsz, amit a fül hall, hanem igazságot szolgáltat az alacsony sorúaknak, és méltányos ítéletet hoz a föld szegényeinek. Szája vesszejével megveri az erőszakost, s ajka leheletével megöli a gonoszt. Az igazságosság lesz derekán az öv, s a hűség csípőjén a kötő.

Akkor majd együtt lakik a farkas a báránnyal, és a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelészik majd a borjú s az oroslán, egy kis gyerek is elterelgetheti őket. Barátságban él a tehén a medvével, a kicsinyeik is együtt pihennek; és szalmát eszik az oroslán, akárcsak az ökör. A csecsemő nyugodtan játszodozhat a viperafészeknél, s az áspiskígyó üregébe is bedughatja a kezét az anyatejtől elválasztott kisgyerek.

Sehol nem ártanak, s nem pusztítanak az én szent hegyemen. Mert a föld úgy tele lesz az Úr ismeretével, mint ahogy betöltik a vizek a tengert.

Azon a napon az Izáj gyökeréből támadt sarj zászlóként áll majd a népek előtt. Keresni fogják a pogány nemzetek, és dicsőséges lesz a nyugvóhelye.

V. Ma megszületett a Szűz méhéből az ég Királya, hogy a mennynek ajtaját a bűnös embernek kitarja. * Ujjong az angyalok kórusa, mert az örök Üdvösség megjelent az emberi nemnek. V̇. Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakaratú embereknek. * Ujjong... V̇. Dicsőség az Atyának.... Ma...

Hodie nobis cœlorum Rex de virgine nasci dignatus est, ut hominem perditum ad regna cœlestia revocaret: Gaudet exercitus Angelorum: auia salus æterna humano generi apparuit. V̇. Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Gaudet exercitus Angelorum. V̇. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Hodie...

Di- cső- ség mennyben az Is- ten- nek! :/

Az an- gya- li se- re- gek
ví- gan így é- ne- kel- nek

Di- cső- ség, di- cső- ség Is- ten- nek!

2. Békesség földön az embernek! :/ Kit az igaz szeretet a kis Jézushoz vezet, Békesség, békesség embernek!

Nagy Szent Leó pápa beszédeiből

Szeretteim! Ma született a mi Üdvözítőnk, örvendezzünk! Nem szabad szomorkodnunk akkor, amikor az élet születését ünnepeljük; annak az életnek a születését, aki kioltotta belőlünk a haláltól való félelmet, és ígéretével az örök élet örömét oltja belénk.

Senki sincs ebből az örömből kizárva, egyformán mindnyájunknak megvan a közös okunk arra, hogy örvendezzünk. A mi Urunk ugyanis, mint a bűnnek és a halálnak a legyőzője jött közénk, hogy miként senkit sem talált köztünk büntelenek, ugyanúgy mindnyájunkat megváltson. Vigadjon a szent, mert közeleg győzelmi pálmája. Örüljön a bűnös, mert megbocsátásra kap meghívást. Örvendezzék a pogány is, mert őt is az életre hívják!

Az Isten Fia ugyanis az idők teljességében, amelyet Isten bölcsességének kifürkészhetetlen mélysége rendelt el, felvette emberi természetünket, hogy kibékítsen

minket annak Alkotójával, és legyőzze a halált hozó sátánt, azzal az emberi természettel, amely felett előbb a sátán győzedelmeskedett.

Urunk születésekor az angyalok ujjongva éneklnek és hirdetik: *Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke a jóakarató embereknek!* Mintegy előre látják, hogy felépül az új mennyei Jeruzsálem a világ minden nemzetéből. Ó, mily kimondhatatlan az Isten jóságos intézkedése, és mennyire kell, hogy örömet szerezzen ez minden földi embernek, amikor ennyire örülnek neki még a magasságbeli angyalok is.

Szeretteim! Adjunk hálát az Atyaistennek a Fiú által a Szentlélekben! Ő megkönnyörült rajtunk nagy irgalmasságában, amellyel szeretett minket, és bár bűneink miatt holtak voltunk, Krisztussal életre keltett minket, hogy őbenne új teremtmény legyünk, és új alkotás.

Vessük le tehát a régi embert cselekedeteivel együtt! Krisztus születésében részesedve mondjunk ellent a test kívánságainak!

Ismerd fel, ó keresztény, nagy méltóságodat! Az isteni természet részesévé lettél, vissza ne térj ismét a hozzád méltatlan régi romlottságba. Fontold meg, milyen Főnek és Testnek lettél tagja! Ne feledd el soha, hogy Isten a sötétség hatalmából ragadott ki, és áthelyezett téged az Ő világosságába és országába.

A keresztség szentségében a Szentlélek temploma lettél, fönséges Lakódat el ne űzd gonosz cselekedetekkel magadtól, nehogy ismét a sátán szolgátságába kerülj: mivel Krisztus vére a te nagy váltságdíjad!

V. *Ma leszállt az égből az igazi béke: * Ma édességet harmatoztak az egek a világra.*
V̄. *Ma felragyogott új megváltásunknak, a régiek helyreigazításának, örök örömiinknek napja . * Ma...*

Hodie de cœlo pax vera descendit: hodie per totum mundum melliflui facti sunt cœli. V̄. Hodie illuxit nobis dies redemptionis novæ, reparationis antiquæ, felicitatis æternæ. Hodie...

Az angyal é- ne- kel, te- kints az ég-re fel:
Nap-vi- lá- gos lett az éj, meg- ha- sadt az ég,
és a Má- so- dik Személy most a föld- re lép.
Mé- zet ont az ég. Mé- zet ont az ég.

2. Az angyal így dalol a fényes ég alól: „Istenünknek Glória a mennyekben' fenn!”
Vele mondja Mária, vele Betlehem: mondjunk Glóriát! mondjunk Glóriát!

Ezt követően a pap énekl: *Dicsőség a magasságban Istennek! A szentmise folytatódik az ige liturgiájával. Az Evangélium felolvasását követő homília után énekeljük a Hitvallást, amelynek és megtestesül a Szentlélek erejéből, Szűz Máriától, és emberré lett szavakra mindnyájan **letérdelünk**.*

Offertorium (felajánlás)

Örvend az ég és ujjong a föld az Úrnak színe előtt, mivel érkezik.

Ÿ. 1. Énekeljete az Úrnak új éneket, * minden föld az Úrnak énekeljen.

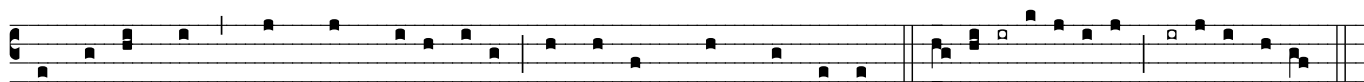
Ÿ. 2. énekeljete az Úrnak, áldjátok nevét, * napról napra hirdessétek üdvösségét!
Ant. Örvend...

az adományok és az oltár tömjénezése közben:

Ó, Bet-le-hem kis vá-ro-sa, mily csendben fekszel ott,
Á-lomta-lan me-ződ fe-lett a né-ma csil-la-gok.
De zord ut-cá-ban tűnt fel ö-rökké tartó fény:
ez éjsza-kán be-tel-je-sült ben-ned min-den remény.

2. Ó, Betlehem szent Gyermeke, hozzánk te szállj ma le!
Vesd ki a bűnt, szüless ma meg, és jöjj a szívünkbe!
Most is cseng, mit az égi Angyalkar énekel;
Ó, jöjj hozzánk és el ne hagyj, Urunk, Immánuel!

Communio (áldozási ének)

Látták a Föld minden határa-i Istenünk üdvösségét.

Ÿ. 1. Zengj^{et}ek új éneket az Úrnak, * mert csodálatra méltó, amit művelt.

Ÿ. 2. Minden földek, zengj^{et}ek az Úrnak öröme^{ne}ket, * ujjongjatok és énekelj^{et}ek!

Ant.

Ó gyönyö- rű- szép, ti- tok- za- tos éj,
Égsze- mű gyermek, csöpp ró- zsa- le- vél.

Kisdedként az éd- es Úr

Jászo- lá- ban meg- simul szept Karácsony éj- jel.

2. Ó fogyhatatlan csodálatos ér! Hópehely ostya, csöpp búzakenyér.

Benne, lásd: az édes Úr, téged szomjaz, rádborul, egy világgal ér fel.

1. Az I- ge meg- tes- te- sült Ná- zá- ret- ben,
kit Má- ri- a szűzen szült Betle- hem- ben.

Itt vagy^{on} el- rejt- ve ke- nyérszín- ben

I- mádjuk mindnyájan e- gye- tem- ben.

2. Ezt az igaz nagy Isten bölcsessége, mindeneknek javára cselekedte.

E dolgon angyalok csodálkoznak, emberek állatok álmélkodnak.

1. Csen- des éj! Tisz- ta, szent éj! Minde- nek ál- ma mély.

Nincs fent más, csak a drá- ga szent pár,

Szentmise végén

Miután a pap és a segédkezők tisztelettel köszöntötték az oltárt, a kis Jézus előtt hódolnak. Ezt követően a hívek is egyesével az oltárhoz vonulnak, letérdelnek a kis Jézus szobra előtt, kezükkel érintik vagy megcsókolják. Ezalatt énekeljük:

Fel nagy ö- römre, ma szü-le- tett, ak-i u- tán a föld e- pe-dett;
Má- ri- a kar-ján ég- i a lény: is-te-ni kis-ded szűznek ö- lén.

Egyszerű pásztor, jöjj kö-ze-lebb, nézd a te é-des Is-te- ne- det.

2. Nem ragyogó fény közt nyugoszik, bársonyos ágya nincs neki itt,
csak ez a szalma, koldusi hely, rá meleget a marha lehel.

Egyszerű pásztor, térdeden állj, mert ez az égi s földi Király.

3. Betlehem földjén Glória zeng, új hangot hall a pásztori rend.

Angyalok ajka hirdeti Őt, az egyedül Szent Üdvözítőt

Egyszerű pásztor arcra borulj, lelkednek mélyén ma megújulj.